

Pare, vull
sortir
de casa!

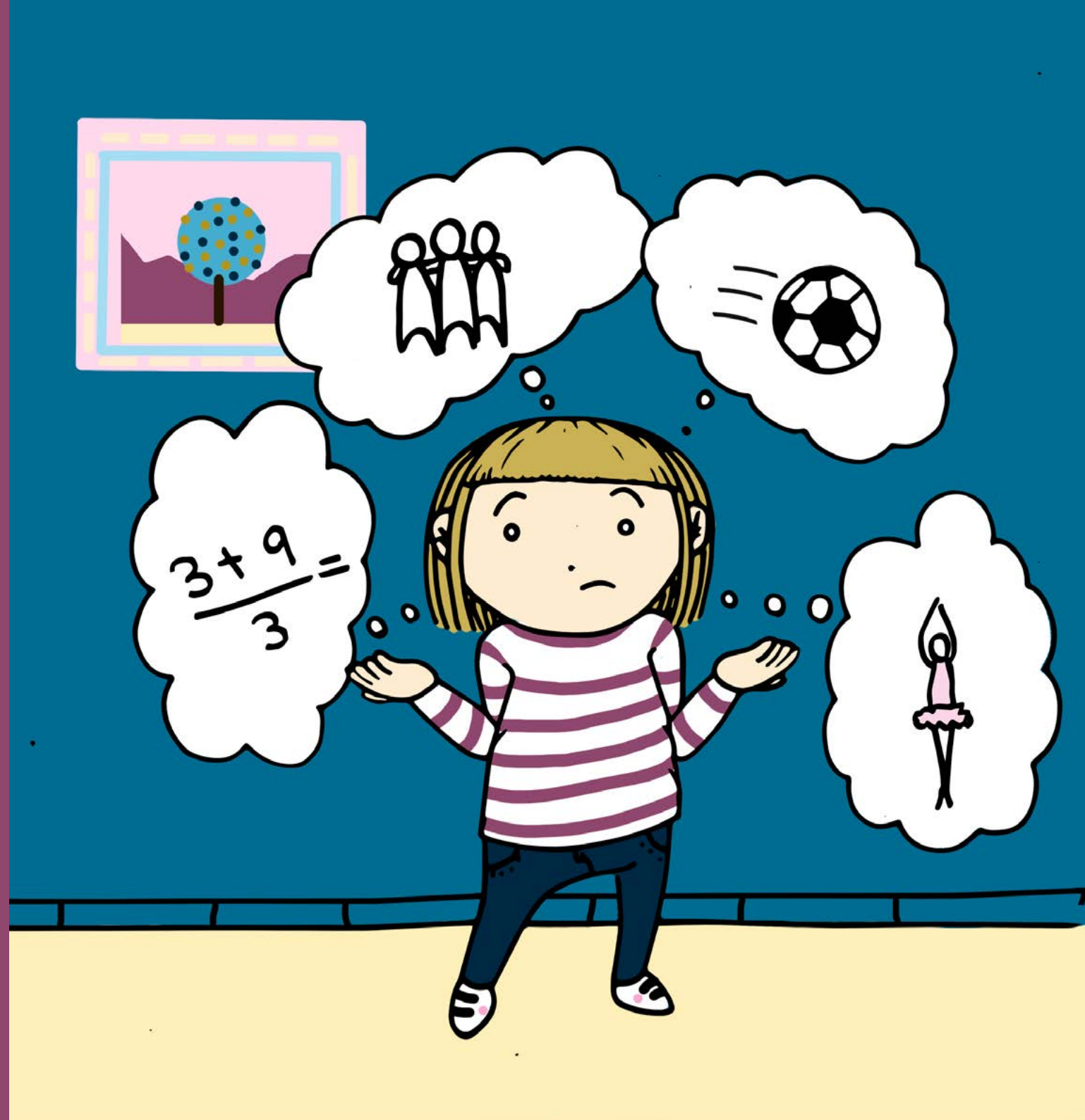
idea original: Anna Gual
il·lustrat per: Sergi Alegre

*Dedicat a totes les petites i
petits herois d'aquests
dies de confinament*

Això ja era massa!

Però quants dies portàvem a casa? Quant duraria aquella situació? Podríem tornar a l'escola i veure els amics? I el futbol? Què passaria amb tots els partits que ens estàvem perdent? Vaja, per no parlar de les classes de dansa, ara que ja gairebé teníem tot el ball enllestit per l'actuació!

PARE, VULL SORTIR DE CASA!!!

-Aina ho sento, ho sé, però ara mateix no pot ser.

-Però... però... jo vull sortir!!!

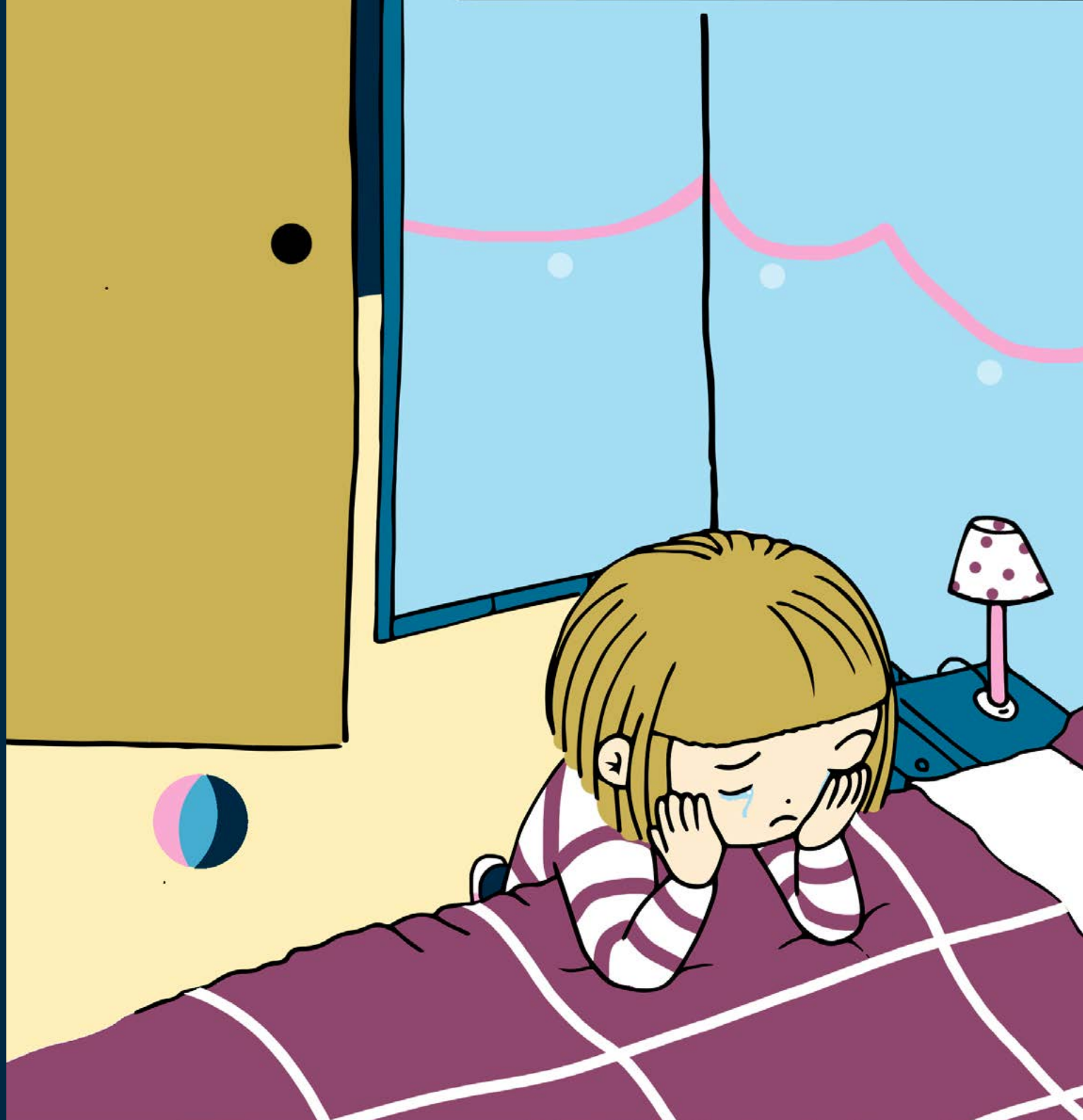
-Aina, prou! Ja n'hem parlat!

Just en aquell moment l'Aina va marxar de l'estudi, on el seu pare es trobava fent, el que fins ara no havia vist ni sentit mai, alguna cosa que li deien... teletreball?

Aleshores, es va tancar a la seva habitació. Tenia ràbia, molta ràbia i sense gairebé voler-ho, es va posar a plorar.

Sí, era cert, el seu pare ja li havia explicat que era el coronavirus, perquè no podien sortir de casa, com es contagiava i la importància del moment que estaven passant. Però ella no podia evitar tenir aquelles ganes enormes de sortir al carrer, agafar el seu patinet i córrer tant que semblés que les rodes no toquessin a terra.

No havien passat ni cinc minuts quan va sentir que trucaven a la porta de l'habitació.

-Baldufa, estàs bé?

-No pare, no ho estic. Estic avorrida d'estar a casa. Vull sortir i veure els meus amics, vull anar a l'escola, a entrenar i fer el que feia abans.

-Ho sé baldufa, i ho faràs. Però de moment has de tenir una mica de paciència.

-Pare, és que quan hi penso... sembla com si ens haguessin castigat sense haver fet res!

T'entenc molt bé Aina i és més, és ben normal que et sentis així. De fet, jo a vegades també m'hi sento.

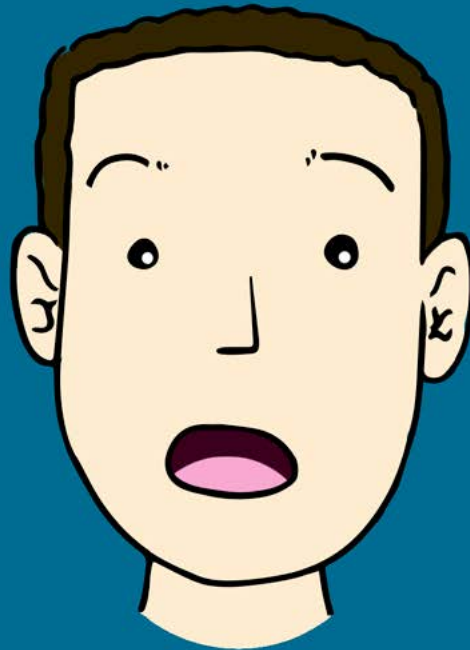
-Sí?

-Sí! Però, que et sembla si fem alguna cosa per a que et sentis millor?

En aquell moment el pare va agafar un foli i un bolígraf de sobre de l'escriptori.

Després d'una bona estona parlant, van donar el llistat per acabat!

Mira baldufa, farem dues columnes i escriurem tot allò que de moment no podem fer, però també haurèm de pensar bé tot allò que hem guanyat.

Pare vols dir que hem guanyat?

L'Aina ja estava una mica més tranquil·la i va començar a pensar que vist així, les coses ja no semblaven tan dolentes.

Coses que no podem fer:

- Anar a l'escola
- Veure a les amigues i els amics
- Sortir a passejar
- Jugar a futbol
- Anar amb patinet

Coses que podem fer:

- Papes i mestres m'ajuden amb els deures
- Parlo per telèfon i faig videotrucades amb tot bon
- Protegim a altres persones
- Paso més temps amb la meua família

*Tot seguit podràs fer les teves pròpies llistes ;)

Coses que no podem fer:

Coses que podem fer:

*Aquí pots
fer les teves
pròpies llistes!*

Sí que era veritat que hi havia moltes coses que no podia fer però, també n'hi havia d'altres que de ben segur trobaria a faltar quan tornés a la seva rutina.

La situació era estranya, mooolt estranya, però passar temps amb els seus pares i fer tantes coses plegats ho feia tot més fàcil.

